

anser jeg for at være meget uheldig, og navnlig er det uheldigt, at en Del af Nyanlægene har været henlagt under Generaldirektøren. Generaldirektørens Stilling er af en saadan Beskaffenhed, at han har nok at gøre som Generaldirektør, og han skal ikke virke som Leder af store Ingeniørarbejder eller som Ingeniør, det vil altid være uheldigt og afstedkomme meget vanskelige Forhold. I saa Henseende kan jeg gøre opmærksom paa, at Statsbanernes Banedirektion er holdt helt udenfor at beskæftige sig med disse Nyanlæg, som har sorteret under Generaldirektøren, og faar først med dem at gøre, naar de overleveres Baneafdelingen i færdig Stand. Først da skal Banedirektøren sætte sig ind i hele Sagen fra Grunden af og bedømme, hvorvidt Anlægene svarer til de trafikale Hensyn eller ikke. Det er selvfølgelig meget uheldigt, og jeg anerkender, at der i Lovforslaget sættes Bom for, at noget saadant kan finde Sted i Fremtiden.

Med Hensyn til Revisionen af Statsbanernes Regnskabs- og Kassevæsen, som omhandles i Lovforslagets § 3, maa jeg sige, at den højtærede Minister efter min Mening har handlet rigtigt i ikke at følge Jernbaneudvalget, men derimod delvis Generaldirektionen. Det vil nemlig med Hensyn til Regnskabs- og Kassevæsenet være farligt at gennemføre en alt for stærk Decentralisation, og jeg tror derfor, at den højtærede Minister her har fundet den gyldne Middelvej.

I § 4 foreslaas det at ændre Driftsledelsen saaledes, at Trafikkredsenes Antal indskrænkes. I Stedet for de hidtidige 5 Kredse foreslaas det, at der oprettes indtil 3 Distrikter. Meningen dermed er selvfølgelig, at en stor Del af de Smaasager, som hidtil i store Mængder er tilflydte Hovedkontoret til Afgørelse, fremtidig kan afgøres indenfor disse Distrikter. Jeg er tilbøjelig til at tro, at denne Bestemmelse vil komme til at virke overordentlig heldigt i det praktiske Liv, thi det gaar dog ikke an at drive Centralisationen saa vidt, at Glarmesterregningen, hvis en Rude bliver slaaet itu paa Jernbanestationen i Frederikshavn, skal anvises ved Hovedkontoret eller i Aarhus, eller at man sender en Mand fra Aarhus op til Frede-

rikshavn for at sætte en Rude ind. Jeg siger ikke, at det er saa galt under de nuværende Forhold, men man kunde paa-pege Forhold i denne Retning. Hvorvidt man vil holde sig til de 3 Distrikter eller foretrække, at der bliver 2 eller 4 Distrikter, er et Spørgsmaal, som kan drøftes under den senere Forhandling. Medens jeg er ved § 4, vil jeg gøre den lille Bemærkning om Baneoverarkitektens Stilling, at det forekommer mig, Lovforslaget gør denne Stilling noget for tilbagedrukken, men det er selvfølgelig ogsaa et af de Spørgsmaal, der kan drøftes under Sagens videre Gang.

Med Hensyn til § 6 vil jeg sige, at det dog er et Spørgsmaal, om Søfartsinspektøren ikke bør sortere direkte under Generaldirektøren i Stedet for at lægges ind under Chefen for Trafikafdelingen.

Dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger om §§ 13, 14 og 15. Disse Paragrapher indeholder nogle Lønningsbestemmelser, som jeg antager er faldet ærede Medlemmer i Øjnene, og navnlig kunde jeg tænke mig, at naar der stilles Forslag om at lønne Generaldirektøren med 18,000 Kr., kunde adskillige ærede Medlemmer synes, at det var en alt for høj Løn, idet det er en Løn, som langt overstiger, hvad Staten ellers byder sine Embedsmænd. Det samme vilde man maaske sige med Hensyn til den Løn, som er foreslaaet til Generalsekretæren, idet det foreslaas, at han skal lønnes med 9,000 Kr., stigende hvert 3die Aar med 1,000 Kr. indtil 12,000 Kr. aarlig. Det kan selvfølgelig se ud, som om det er en meget høj Løn, man foreslaar til Generaldirektøren. Men jeg vil dog derom sige, at den Betydning, som den økonomiske Ledelse af Statsbanerne har, er saa stor, at den Mand, som skal forestaa denne Ledelse, maa have en forsvarlig Løn for sit Arbejde, og denne Ledelse maales ikke alene ved de 275 Mill. Kr., som jeg nævnede er bundet i Statsbanerne, men ogsaa ved den Omsætning, som Statsbanerne har, og som udgør over 100 Mill. Kr. aarlig. For at kunne forvalte dette Arbejde paa forsvarlig Maade maa den Mand, som sættes i en saadan Stilling, være i Besiddelse af en udviklet Forretningssans. Han maa